

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

14. september 2017*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikli 8 lõige 4, artikli 53 lõike 1 punkt c ja lõike 2 punkt d – Euroopa Liidu sõnamärk PORT CHARLOTTE – Selle kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus – Varasematele päritolunimetustele „Porto“ ja „Port“ määruse (EÜ) nr 1234/2007 ja siseriikliku õiguse alusel antud kaitse – Neile päritolunimetustele antud kaitse ammendavus – Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikkel 118m – Mõisted kaitstud päritolunimetuse „kasutamine“ ja „sellega seoste tekitamine“

Kohtuasjas C-56/16 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 29. jaanuaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: E. Zaera Cuadrado ja O. Mondéjar Ortuño,

apellatsioonkaebuse esitaja,

keda toetab:

Euroopa Komisjon, esindajad: B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda ja T. Scharf,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

teised menetlusosalised olid:

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP, asukoht Peso da Régua (Portugal), esindaja: *advogado* P. Sousa e Silva,

hageja esimeses kohtuastmes,

keda toetab:

Portugali Vabariik, esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ja A. Alves,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

Bruichladdich Distillery Co. Ltd, asukoht Argyll (Ühendkuningriik), esindaja: advokaat S. Havard Duclos,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Prechal (ettekandja), A. Rosas, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: ametnik I. Illéssy,

arvestades kirjalikus menetluses ja 2. märtsi 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 18. mai 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 18. novembri 2015. aasta otsuse Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:863), millega Üldkohus tühistas Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 8. juuli 2014. aasta otsuse (asi R 946/2013-4), mis käsitleb Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP ja Bruichladdich Distillery Co. Ltd vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust (edaspidi „vaidlusalune otsus“).
- 2 Vastuapellatsioonkaebuses palub Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (edaspidi „IVDP“) tühistada vaidlustatud kohtuotsus osaliselt.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 207/2009

- 3 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) artikli 8 lõige 4 sätestab:

„Registreerimata kaubamärgi või mõne muu ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatava tähise omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui selle tähise suhtes kohaldatavate [Euroopa Liidu] või liikmesriigi õigusaktide kohaselt ja nendega ette nähtud ulatuses:

- a) on õigused kõnealusele tähisele omandatud enne ELi kaubamärgi registreerimise taotluse kuupäeva või ELi kaubamärgi registreerimise taotluses nõutud prioriteedikuupäeva;
- b) annab kõnealune tähis omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine.“

- 4 Määruse artikli 53 lõiked 1 ja 2 näevad ette:

„1. [ELi] kaubamärk tunnistatakse kehtetuks ametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui:

[...]

c) on olemas artikli 8 lõikes 4 osutatud varasem õigus ja kui nimetatud lõikes osutatud tingimused on täidetud.

2. Vastavalt nende kaitset käsitlevatele [Euroopa Liidu] või siseriiklikele õigusaktidele tunnistatakse [ELi] kaubamärk kehtetuks ka ametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui sellise kaubamärgi kasutamise võib keelata vastavalt muule varasemale õigusele, eelkõige:

[...]

d) tööstusomandiõigus.“

Määrus (EÜ) nr 479/2008

5 Nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479/2008 (mis käsitleb veinituru ühist korraldust ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1493/1999, (EÜ) nr 1782/2003, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 3/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2392/86 ja (EÜ) nr 1493/1999 (ELT 2008, L 148, lk 1)) põhjendustes 27, 28 ja 36 on märgitud:

„(27) Kvaliteetveinide kontseptsiooni aluseks on ühenduses muu hulgas veini geograafilise päritoluga seonduvad eriomadused. Tarbijate teavitamiseks tähistatakse selliseid veine kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähistega, kuid praegune süsteem ei ole selleks veel täielikult välja arendatud. Selleks, et asjaomaste toodete kvaliteediga seonduvaid väiteid toetaks läbipaistev ja üksikasjalikum raamistik, tuleks luua süsteem päritolunimetuse ja geograafilise tähise registreerimistaotluste läbivaatamiseks kooskõlas lähenemisviisiga, mis järgib toiduainete (välja arvatud vein ja kanged alkohoolsed joogid) suhtes kohaldatavat ühenduse horisontaalset kvaliteedipoliitikat, mis on kehtestatud nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta [(ELT 2006, L 93, lk 12)].

(28) Päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide eriliste kvaliteediomaduste säilitamiseks tuleks anda liikmesriikidele õigus kohaldada sellega seoses rangemaid eeskirju.

[...]

(36) Õiguskindluse huvides tuleks ühenduse olemasolevad päritolunimetused ja geograafilised tähised uue kontrollimenetluse kohaldamisest vabastada. Asjaomased liikmesriigid peaksid aga komisjonile esitama põhilised andmed ja õigusaktid, mille alusel on päritolunimetused või geograafilised tähised riiklikul tasandil tunnustatud; vastasel juhul tuleks need kaitse alt välja arvata. Õiguskindluse huvides peaksid olemasolevate päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste tühistamise võimalused olema piiratud.“

Määrus nr 1234/2007

6 Arvestades käesoleva asja asjaolude esinemise aega, tuleb käesolevas kohtuasjas kohaldada nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (edaspidi „ühise turukorralduse ühtne määrus“) (ELT 2007, L 299, lk 1) nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 491/2009 (ELT 2009, L 154, lk 1) muudetud redaktsioonis (edaspidi „määrus nr 1234/2007“). Määrusega nr 491/2009 tunnistati määrus nr 479/2008 alates 1. augustist 2009 kehtetuks.

7 Määruse nr 491/2009 põhjenduses 3 on märgitud:

„Paralleelselt määruse [nr 1234/2007] vastuvõtmise läbirääkimiste ja vastuvõtmisega alustas nõukogu ka läbirääkimisi veinisektori poliitilise reformi üle, mis on nüüdseks lõpule viidud [määruse nr 479/2008] vastuvõtmisega. Nagu on selgitatud määruses [nr 1234/2007], inkorporeeriti algselt määrusesse [nr 1234/2007] ainult need veinisektorit käsitlevad sätted, mida poliitiliselt ei reformitud. Need sisulised sätted, mida reformiti, pidi kaasatama määrusesse [nr 1234/2007] alles pärast nende kehtestamist. Kuna sellised sisulised sätted on nüüd kehtestatud, tuleks veinisektor lülitada täielikult määrusesse [nr 1234/2007], lisades kõnealusesse määrusesse [määrusega nr 479/2008] vastu võetud poliitilised otsused.“

8 Määruse nr 1234/2007 artikli 118b „Mõisted“ lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevas alajaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „päritolunimetus“ – piirkonna, konkreetse koha või erandjuhtudel riigi nimi, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 118a lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) selle kvaliteet ja omadused tulenevad valdavalt või eranditult teatavast geograafilisest piirkonnast koos sellele omaste looduslike ja inimteguritega;
 - ii) viinamarjad, millest see on valmistatud, pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
 - iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas;
 - iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki;
- b) „geograafiline tähis“ – piirkonnale, konkreetsele kohale või erandjuhtudel riigile viitav tähis, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 118a lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) sellel on eriline kvaliteet, maine või muud omadused, mis tulenevad peamiselt sellest geograafilisest piirkonnast;
 - ii) vähemalt 85% selle valmistamiseks kasutatavatest viinamarjadest pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
 - iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas;
 - iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki või *Vitis vinifera* liikide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristandite hulka.“

9 Nimetatud määruse artikkel 118f „Riigisisene eelmenetlus“ sätestab lõigetes 1, 6 ja 7:

„1. Ühendusest pärit veinide artikli 118b kohaste päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluste suhtes kohaldatakse riigisisest eelmenetlust kooskõlas käesoleva artikliga.

[...]

6. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva artikli järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. augustiks 2009.

7. Kui liikmesriigil puuduvad riiklikud õigusnormid päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, võib ta vastavalt käesolevas alajaos esitatud tingimustele anda nimetusele riiklikul tasandil kaitse üksnes üleminekuajaks alates kuupäevast, mil selle kohta esitati komisjonile taotlus. Kõnealune ajutine riiklik kaitse lõpeb alates käesoleva alajao kohase registreerimisotsuse või registreerimisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäevast.“

10 Määruse artiklis 118i on sätestatud:

„Komisjonile kättesaadava teabe alusel [...] otsustab komisjon käesolevas alajaos sätestatud tingimustele vastava ja ühenduse õigusega kooskõlas oleva päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse alla võtta või vastava taotluse tagasi lükata, kui kõnealuseid tingimusi ei täideta.“

11 Määruse nr 1234/2007 artikli 118l „Seos kaubamärkidega“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kui päritolunimetuse või geograafilise tähise on käesoleva määruse alusel kaitstud, keeldutakse ühele artikli 118m lõikes 2 osutatud olukorrale vastava ja XIb lisas loetletud kategooria alla kuuluva tootega seotud kaubamärgi registreerimisest juhul, kui kaubamärgi registreerimise taotlus esitatakse komisjonile pärast päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamist ning päritolunimetuse või geograafilise tähise võetakse seejärel kaitse alla.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuteks.“

12 Määruse artikkel 118m „Kaitse“ sätestab:

„1. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid võivad kasutada kõik ettevõtjad, kes turustavad veini, mis on toodetud kooskõlas vastava tootespetsifikaadiga.

2. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid ning tootespetsifikaadiga kooskõlas kaitstud nimetusi kasutavaid veine kaitstakse:

- a) kaitstud nimetuse otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest:
 - i) samalaadsetel toodetel, mis ei vasta kaitstud nimetuse tootespetsifikaadile, või
 - ii) kui sellise kasutusega kaasneb päritolunimetuse või geograafilise tähise maine ärakasutamine;
- b) väärkasutuse, imiteerimise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toote või teenuse tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil“, „liik“, „meetod“, „toodetud nagu“, „imitatsioon“, „maitse“, „samasugune“ või muu samalaadne väljend;
- c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad jätta toote päritolust vale mulje;
- d) muu tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada seoses toote tegeliku päritoluga.

3. Kaitstud päritolunimetused või kaitstud geograafilised tähised ei muutu ühenduses üldnimetusteks artikli 118k lõike 1 tähenduses.

[...]“

13 Määruse artiklis 118n „Register“ on sätestatud:

„Komisjon loob veini kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste avalikkusele kättesaadava elektroonilise registri ja haldab seda.“

14 Määruse nr 1234/2007 artikkel 188s „Olemasolevad kaitstud veininimetused“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. [Nõukogu 17. mai 1999. aasta] määruse (EÜ) nr 1493/1999 [veinituru ühise korralduse kohta (EÜT 1999, L 179, lk 1; ELT eriväljaanne 03/26, lk 25)] artiklite 51 ja 54 ning komisjoni 29. aprilli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 753/2002 (milles sätestatakse teatavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 rakenduseeskirjad veinisektori toodete kirjeldamise, nimetamise, esitlemise ja kaitse osas [(EÜT 2002,

L 118, lk 1; ELT eriväljaanne 03/35, lk 455)) artikli 28 kohaselt kaitstud veininimetused võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need käesoleva määruse artiklis 118n sätestatud registrisse.

2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetustega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile:

a) [...] tehnilised toimikud;

b) riigisisised otsused heakskiitmise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud veininimetused, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 31. detsembrini 2011, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab vajalikke meetmeid, et kõrvaldada kõnealused nimetused artiklis 118n sätestatud registrist.

4. Artiklit 118r ei kohaldata lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste suhtes.

Kuni 31. detsembrini 2014 võib komisjon omal algatusel ja vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele otsustada lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste kaitse tühistada, kui need ei vasta artiklis 118b sätestatud tingimustele.“

15 Määruse artiklis 120d „Liikmesriikide rangemad eeskirjad“ on sätestatud:

„Liikmesriigid võivad piirata teatavate ühenduse õigusega lubatud veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende tavade kasutamise ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, et kindlustada kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide, vahuveinide ja liköörveinide põhiomaduste säilimine.

Liikmesriigid teavitavad nendest välistustest ja piirangutest komisjoni, kes juhib neile teiste liikmesriikide tähelepanu“.

16 Andmebaas E-Bacchus asendas 1. augustil 2009 määruse nr 1234/2007 artikli 118n alusel Euroopa Liidu Teatajas avaldatud määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveini nimekirja, mis oli ette nähtud määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõikes 5. Määruse nr 1234/2007 alusel sisaldab see andmebaas liikmesriikidest pärinevate veinide kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid ning selliseid kolmandatest riikidest pärinevate veinide päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid, mida kaitsevad Euroopa Liidu ja vastavate kolmandate riikide vahel sõlmitud kahepoolsed lepingud.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

17 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–15 on vaidluse taust ja vaidlusalune otsus kokku võetud järgmiselt:

„1 [...] Bruichladdich Distillery Co. Ltd [edaspidi „Bruichladdich“] esitas 27. oktoobril 2006 [EUIPO-le] määruse [nr 207/2009] alusel [ELi] kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk PORT CHARLOTTE (edaspidi „vaidlustatud kaubamärk“).

3 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 33 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „alkohoolsed joogid“.

- 4 Vaidlustatud kaubamärk registreeriti 18. oktoobril 2007 numbriga 5421474 ja avaldati 29. oktoobri 2007. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 60/2007.
- 5 [IVDP] esitas 7. aprillil 2011 [EUIPO-le] määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c – koostoimes artikli 8 lõikega 4 –, artikli 53 lõike 2 punkti d ja artikli 52 lõike 1 punkti a – koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega c ja g – alusel vaidlustatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse niivõrd, kuivõrd kaubamärk tähistab eespool punktis 3 nimetatud kaupu.
- 6 Kehtetuks tunnistamise taotlusele vastuseks piiras [Bruichladdich] nende kaupade loetelu, mille jaoks vaidlustatud kaubamärk on registreeritud, kaupadega, mis vastavad kirjeldusele „viski“.
- 7 [IVDP] tugines kehtetuks tunnistamise taotluses päritolunimetustele „[P]orto“ ja „[P]port“, mis [...] on kõigis liikmesriikides kaitstud mitme Portugali õiguse normiga ning määruse [nr 1234/2007] artikli 118m lõikega 2 [...].
- 8 Tühistamisosakond lükkas 30. aprilli 2013. aasta otsusega kehtetuks tunnistamise taotluse tagasi.
- 9 [IVDP] esitas 22. mail 2013 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel [EUIPO-le] tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.
- 10 [EUIPO] neljas apellatsioonikoda jättis [vaidlusaluse otsusega] kaebuse rahuldamata.
- 11 Esiteks lükkas apellatsioonikoda tagasi väite, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes artikli 8 lõikega 4, eelkõige põhjusel, et veini päritolunimetuste kaitset reguleerib üksnes määrus [nr 1234/2007] ning seetõttu kuulub see Euroopa Liidu ainupädevusse. [...]
- 12 Peale selle on need geograafilised tähised kaitstud üksnes veini jaoks ning seetõttu seoses kaupadega, mis ei ole identsed ega samalaadsed kaubaga „viski“, mis on teatav teistsuguse välimuse ja alkoholisisaldusega piiritsjook, mis ei vasta veini tootespetsifikaadile määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti i tähenduses. Niivõrd kui [IVDP] on tuginenud kõnealuste päritolunimetuste mainele sama määruse artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii tähenduses, leidis apellatsioonikoda, et vaidlustatud kaubamärgis ei „kasutata“ geograafilisi tähiseid „porto“ või „port“ ega „tekitata nendega seoseid“, mistõttu ei ole vaja neil maine olemasolu uurida. [...] Portugali tarbija teab, et „asjaomane geograafiamõiste on tegelikult „Oporto“ või „Porto“ ning „Port“ on üksnes selle lühivorm, mida kasutatakse veinipudelite etikettidel, et tähistada selle geograafilise tähisega kaitstud liiki veini“ ([vaidlusaluse] otsuse punktid 19–26).
- 13 Selles osas lükkas apellatsioonikoda tagasi [IVDP] argumendi, mille kohaselt määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõikest 2 tulenev kaitse peaks laienema kõigile tähistele, mis „sisaldavad“ sõna „port“. Samuti ei esine portveiniga „seoste tekitamist“ sama määruse artikli 118m lõike 2 punkti b tähenduses, kuna viski on teistsugune toode ning ükski vaidlustatud kaubamärgi osa ei kätke tähist, mis võib olla väär või eksitav. Seetõttu ei saa apellatsioonikoja sõnul veini geograafilisi tähiseid kaitsvate liidu õiguse normide alusel apellatsioonkaebust rahuldada, ilma et oleks vaja hinnata, kas vaidlustatud kaubamärgil on maine või mitte ([vaidlusaluse] otsuse punktid 27–29).
- 14 Teiseks lükkas apellatsioonikoda tagasi väite, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 2 punkti d, mis põhineb Maailma Intellektuaalse Omandi Organisatsioonis (WIPO) 18. märtsil 1983 vastavalt Lissaboni lepingule numbriga 682 registreeritud väidetavatel päritolunimetustel „[P]orto“ ja „[P]ort“. [...]
- 15 Kolmandaks lükkas apellatsioonikoda tagasi väite, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 1 punktidega c ja g. [...]

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 18 IVDP esitas vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude Üldkohtu kantseleisse 15. septembril 2014 saabunud hagiavaldusega.
- 19 IVDP põhjendas hagi kuue väite – ühe fakti- ja viie õigusväitega.
- 20 Käesoleva apellatsioonkaebuse seisukohalt on asjakohased kolmas väide, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis vääralt, et veini päritolunimetuste kaitset reguleerib üksnes määrus nr 1234/2007, mitte ka siseriiklik õigus, neljanda väite esimene osa, mille kohaselt on vaidlusaluse otsusega rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes sama määruse artikli 8 lõikega 4, kuna apellatsioonikoda jättis kohaldamata Portugali õiguse asjakohased normid, ja neljanda väite teine osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 118 lõiget 2, kuivõrd apellatsioonikoda leidis vääralt, et vaidlustatud kaubamärgi registreerimise või kasutamise puhul ei ole tegemist päritolunimetuse „[P]orto“ või „[P]ort“ kasutamise või sellega seose tekitamisega, mistõttu nende mainet ei ole vaja analüüsida.
- 21 Üldkohus nõustus vaidlustatud kohtuotsuses kolmanda väite ja neljanda väite esimese osaga niivõrd, kuivõrd nendes heideti apellatsioonikoja peamiselt ette seda, et viimane ei kohaldanud päritolunimetuste „[P]orto“ või „[P]ort“ kaitsega seoses asjakohaseid Portugali õiguse norme, ning lükkas muud väited tagasi.
- 22 Sellest tulenevalt tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

- 23 EUIPO esitas vaidlustatud kohtuotsuse peale 22. jaanuaril 2016 apellatsioonkaebuse. IVDP esitas 27. mai 2016. aasta eraldi dokumendis sama kohtuotsuse peale vastuapellatsioonkaebuse.
- 24 Euroopa Kohtu presidendi 7. juuli 2016. aasta määrusega anti Portugali Vabariigile luba astuda IVDP nõuete toetuseks menetlusse.
- 25 Euroopa Kohtu presidendi 12. augusti 2016. aasta määrusega anti Euroopa Komisjonile luba astuda EUIPO nõuete toetuseks suulisesse menetlusse.
- 26 EUIPO palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- rahuldada apellatsioonkaebus tervikuna;
 - tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - mõista EUIPO kohtukulud välja IVDP-lt.
- 27 IVDP palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata;
 - jätta vaidlustatud kohtuotsus muutmata;
 - mõista IVDP kulud, mida ta on kandnud EUIPO menetluses, apellatsioonikoja menetluses ning Üldkohtu ja Euroopa Kohtu menetluses, välja EUIPO-lt.

- 28 Bruichladdich palub Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada ja mõista käesoleva menetlusega seotud kulud välja IVDP-lt.
- 29 Portugali Vabariik palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.
- 30 IVDP palub vastuapellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- rahuldada vastuapellatsioonkaebus tervikuna;
 - tühistada vaidlustatud kohtuotsus osaliselt;
 - mõista IVDP kui vastuapellatsioonkaebuse esitaja kohtukulud välja EUIPO-lt.
- 31 EUIPO palub Euroopa Kohtul:
- jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata;
 - jätta EUIPO apellatsioonkaebuse suhtes tehtav otsus jõusse;
 - mõista vastuapellatsioonkaebusega seotud EUIPO kohtukulud välja IVDP-lt.
- 32 Bruichladdich palub Euroopa Kohtul jätta vastuapellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata ja mõista käesoleva menetlusega seotud kulud välja IVDP-lt.

Apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus

Poolte argumendid

Apellatsioonkaebus

- 33 EUIPO põhjendab apellatsioonkaebust ühe väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes sama määruse artikli 8 lõikega 4 ja artikli 53 lõike 2 punktiga d.
- 34 EUIPO märgib nimetatud väites, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 41 õigesti, et „mis puutub määruse [nr 1234/2007] kohaldamisalasse, siis reguleerivad [selle määruse] artikli 118m lõiked 1 ja 2 ühtselt ja ammendavalt liidu õigusega kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste nii kaubanduslikul eesmärgil kasutamise lubamist kui ka piiranguid või kasutamise keelamist“. Ta väidab aga, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui leidis nimetatud kohtuotsuse punktis 44, et sellistele päritolunimetustele on siiski kohaldatav siseriiklikes õigusnormides ette nähtud täiendav kaitse, mis võib rajaneda määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikel 4.
- 35 EUIPO arvates eiras Üldkohus sellist järeldust tehes põhimõtteid, mis tulenevad nii EL toimimise lepingust – mis näeb ette, et liikmesriikide pädevuse teostamise suhtes kehtib tingimus, et liit ei ole oma pädevust teostanud – kui ka Euroopa Kohtu praktikast. Nimelt on määrusel nr 510/2006, mida Euroopa Kohus käsitles 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuses Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), leides, et selles määruses ette nähtud kaitseüsteem on ammendav, määruse nr 1234/2007 ja määrusega nr 479/2008 analoogsed tunnused ja eesmärgid. Peale selle on nende määruste materiaalsooõiguslikud normid suures osas identsed.

- 36 EUIPO märgib samuti, et liidu seadusandja oli kehtestanud määrusega nr 1234/2007 ja määrusega nr 479/2008 hõlmatud päritolunimetuste suhtes veinisektoris üksnes liidu õiguse tasemel kaitsesüsteemi. Ainus erand puudutas liikmesriikide olemasolevate päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse üleminekukorda.
- 37 EUIPO väidab, et kui Üldkohus nõustus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38 sõnaselgelt nende põhimõtete kohaldamisega analoogia korras, mida käsitleti 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuses Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), siis tuleb sellest vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 Üldkohtu poolt märgitule järeldada, et määrusega nr 1234/2007 ette nähtud kaitsesüsteemi ammendavus välistab võimaluse anda täiendav kaitse, see tähendab muuta vastavas määruse ette nähtud kaitse täielikumaks või asendada see muuga.
- 38 IVDP väitel nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktides 38 ja 41 selgesti, et kaitstud päritolunimetustele ja geograafilistele tähistele määrusega nr 1234/2007 antud kaitset reguleerib üksnes kõnealune määrus. Seevastu ei saa nimetatud kohtuotsuse põhjal järeldada, et kõnealuse määrusega kehtestatud kaitsesüsteem on ammendav ning keelab mis tahes muu kaitsesüsteemi kohaldamise või kehtestamise.
- 39 IVDP leiab, et seega ei ole määrusega nr 1234/2007 antud kaitse vastuolus määrusega nr 207/2009 antud kaitse ulatuse ja olemusega ning eelkõige kaitsega, mis tuleneb määruse artikli 53 lõike 1 punktist c koostoimes sama määruse artikli 8 lõikega 4 ja artikli 53 lõike 2 punktiga d.
- 40 IVDP sõnul oli Üldkohtul, ilma et ta oleks oma hinnangus rikkunud õigusnormi või tekitanud põhjenduste vahel vastuolu, alust leida, et määrusega nr 1234/2007 veini päritolunimetustele antud kaitse on ammendav ning seda võib siiski täiendada määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses siseriikliku õiguse alusel varasematele õigustele antud kaitsega, kuna neil õigusnormidel on erinevad ja iseseisvad kohaldamisalad.
- 41 IVDP vaidleb vastu ka sellele, et EUIPO on väidetavalt tõmmanud paralleele määruse nr 510/2006 ja määruse nr 1234/2007 vahel ja seega kohaldanud veini päritolunimetustele põhimõtteid, mida Euroopa Kohus käsitles 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuses Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) toiduainete päritolunimetuste suhtes.
- 42 IVDP tuletab meelde, et kuigi 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuse Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) punktist 114 tuleneb, et nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT 1992, L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4) ja määruse nr 510/2006 eesmärk on sätestada ühtne ja ammendav kaitsesüsteem, ei ole selle ammendavusega siiski vastuolus sellise geograafiliste tähiste kaitsesüsteemi kohaldamine, mis asub nende määruste kohaldamisalast väljaspool.
- 43 IVDP väidab, et kui liidu seadusandja oleks soovinud luua ammendava ja muid välistava kaitsesüsteemi, nähtuks see sõnaselgelt kõnealuse süsteemi kehtestavate õigusnormide sõnastusest. Selles osas omab tähtsust määruse nr 510/2006 põhjenduse 6 või nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390) artikli 1 või artikli 92 lõike 1 sõnastus.
- 44 IVDP märgib lisaks, et määruse nr 479/2008 põhjenduse 28 kohaselt tuleks päritolunimetuse või geograafilise tähise või geograafilise tähiseiga veinide eriliste kvaliteediomaduste säilitamiseks „anda liikmesriikidele õigus kohaldada sellega seoses rangemaid eeskirju“.

- 45 Bruichladdich väidab, et nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38 märkis, on Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika, mille kohaselt määrus nr 510/2006 reguleerib ammendavalt toiduainete päritolutähiste valdkonda, kohaldatav *mutatis mutandis* määruse nr 1234/2007 suhtes osas, mis puudutab veini päritolunimetusi. Nimelt sisaldavad need määrused sarnaseid norme eelkõige registreerimiskorra ja kaitse ulatuse kohta.
- 46 Liikmesriikide võimalus anda erikaitse muude eeskirjade alusel peaks rajanema ka vastavatel sõnaselgetel sätetel. Bruichladdich väidab, et liikmesriikidel on käesoleval ajal üksnes võimalus anda päritolunimetusele siseriiklik kaitse ajutiselt, oodates ära komisjoni otsuse selle nimetuse liidu tasemel registreerimise taotluse kohta.
- 47 Peale selle ei saa määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 käsitleda nii, et tegemist on „sõnaselge erandiga“, kuna selle sätted on üldsõnalised ning selles puudutatakse üksnes siseriiklikku õigust, mis „kohaldub“ nõuete aluseks olevale varasemale tähisele.
- 48 Portugali Vabariik aga märgib, et ei saa nõustuda tõlgendusega, mille kohaselt veini päritolunimetuste kaitse on ammendav ja sellega on vastuolus liikmesriikide siseriikliku õiguse tasandil ette nähtud täiendav kaitse.
- 49 Lõpetuseks märkis komisjon Euroopa Kohtu istungil, et päritolunimetuste kaitse veinisektoris, nagu see on ette nähtud määrusega nr 1234/2007, on ammendav ning see välistab nende mis tahes kaitse liikmesriikide siseriikliku õiguse alusel.

Vastuapellatsioonkaebus

- 50 IVDP põhjendab oma vastuapellatsioonkaebust kolme väitega.
- 51 IVDP märgib esimeses vastuapellatsioonkaebuse väites, millega ta vaidlustab vaidlustatud kohtuotsuse punktid 38 ja 41, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui leidis, et määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõiked 1 ja 2 reguleerivad ühtselt ja ammendavalt liidu õigusega kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste nii kaubanduslikul eesmärgil kasutamise lubamist kui ka piiranguid või kasutamise keelamist. IVDP sõnul ei ole sellega käesoleval juhul tegemist, kuna selle toetuseks osutatud analoogial määruse nr 510/2006 ja määruse nr 1234/2007 vahel puudub alus.
- 52 IVDP tugineb seejuures oma argumentidele, mille ta esitas EUIPO apellatsioonkaebusele antud vastuse raames, mille kohaselt veini päritolunimetuste kaitset ei reguleeri mitte üksnes määrus nr 1234/2007, vaid ka siseriiklik õigus. Nende argumentide toetuseks märgib ta, et 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuse Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) punktis 114 käsitletud põhimõtted, mis puudutavad määrusega nr 510/2006 ette nähtud kaitsesüsteemi ulatust, ei saa laiendada määrusega nr 1234/2007 ette nähtud kaitsesüsteemile, kuna nende kahe määruse eesmärgid ja tunnused on märkimisväärselt erinevad.
- 53 IVDP heidab teise vastuapellatsioonkaebuse väitega Üldkohtule ette, et viimane lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68–73 vääralt tagasi tema hagi neljanda väite teise osa teise etteheite määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii rikkumise kohta, põhjendusel et vaidlustatud kaubamärgis PORT CHARLOTTE ei ole kasutatud kaitstud päritolunimetust „Porto“ või „Port“, mille omanik on IVDP, ega ole tekitatud selle nimetusega seoseid, mistõttu nimetatud päritolunimetuse mainet ei ole vaja analüüsida.

- 54 IVDP väidab, et Üldkohus tegi vea, kui leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 71, et sõna „port“ esmane tähendus mitmes Euroopa keeles, sealhulgas inglise ja portugali keeles on sadam, see tähendab teatav koht mere või jõe kaldal. Nimelt ei esine portugali keeles sõna „port“, vaid sadamat tähistav termin on „porto“. Selles keeles on sõna „port“ vaid üks kaitstud päritolunimetuse „Porto“ mitmest võimalikust vormist.
- 55 IVDP vaidlustab ka Üldkohtu hinnangu, mille viimane andis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 71 ja mille kohaselt tajub „asjaomane avalikkus tähist „PORT CHARLOTTE“ sellega kokku puutudes teatava sadama nimena, millel on Charlotte'i nimelise isiku nimi, ilma et looks otsese seose päritolunimetusega „[P]orto“ või „[P]ort“ või [portveiniga]“.
- 56 Sõna „Port“ hõlmamine vaidlustatud kaubamärki kujutab IVDP sõnul endast kaitstud päritolunimetuse „Port“ imiteerimist või sellega seoste tekitamist, mistõttu IVDP kui selle päritolunimetuse omanik peaks määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii alusel olema selle kaubamärgi kasutamise suhtes kaitstud.
- 57 IVDP heidab vastuapellatsioonkaebuse kolmanda väitega Üldkohtule ette, et viimane lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74–77 tagasi tema esitatud hagi neljanda väite teise osa kolmanda etteheite, leides, et vaidlustatud kaubamärgi kasutamine ei kujuta endast kaitstud päritolunimetuse „Porto“ või „Port“ „kasutamist, imiteerimist või nendega seoste tekitamist“ määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti b tähenduses.
- 58 IVDP viitab nimetatud kolmanda väite toetuseks oma argumentidele, mille ta esitas vastuapellatsioonkaebuse teise väite raames, kuna ta leiab, et Üldkohus tugines selle kohtuotsuse punktis 75 sisuliselt samadele põhjendustele kui need, mis on esitatud kohtuotsuse punktis 71, mida on käsitletud teises väites.
- 59 Neile samadele argumentidele tuginedes vaidlustab IVDP ka Üldkohtu hinnangu, mille viimane esitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 ning mille kohaselt selle kohtuotsuse „punktis 71 esitatud põhjustel ei seosta keskmine tarbija vaidlustatud kaubamärgi koosseisu kuuluvat sõna „port“ – isegi kui eeldada, et see on Portugali või portugali keele päritolu – sama kaubamärki kandvat viskit nähes portveiniga, millel on asjaomane päritolunimetus“.
- 60 Peale selle ei ole IVDP väitel õige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 Üldkohtu poolt antud hinnang, mille kohaselt ei seosta tarbija vaidlustatud kaubamärki kandvat viskit portveiniga, millel on asjaomane päritolunimetus, kuna nende jookide omaduste vahelised erinevused ei ole sugugi mitte tähtsusetud, eelkõige mis puudutab koostist, alkoholisaldust ja maitset.
- 61 Nagu IVDP juba Üldkohtus märkis, siis vaatamata sellele, et viski ja portvein on selgesti erinevad joogid, on igal juhul tegemist samalaadsete toodetega.
- 62 EUIPO tugineb vastuapellatsioonkaebuse esimese väite osas argumentidele, mille ta esitas apellatsioonkaebuse toetuseks.
- 63 EUIPO väidab, et vastuapellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, kuna need puudutavad argumente, mis käsitlevad üksnes faktilistele asjaoludele antud hinnangut ning nendega ei tõstatata ühtki õigusküsimust.
- 64 IVDP ei soovi nende väidetega tõendada, et Üldkohus hindas määruse nr 1234/2007 artikli 118m kohaldamiseks juriidiliselt asjakohaseid kriteeriume vääralt, vaid vaidlustab käesoleval juhul Üldkohtu poolt faktiliste asjaolude ning eelkõige selle kohta antud hinnangu, kas vaidlustatud kaubamärk tekitab seoseid päritolunimetusega „Port“ ja kas viski ja portvein on samalaadsed tooted.

- 65 EUIPO märgib, et IVDP ei heida vastuapellatsioonkaebuse teises ja kolmandas väites Üldkohtule ette faktiliste asjaolude moonutamist.
- 66 Peale selle märgib ta, et Üldkohus kohaldas korrektseid õiguslikke kriteeriume, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt hõlmab mõiste „seoste tekitamine“ olukorda, kus toote tähistamiseks kasutatakse termin sisaldab kaitstud nimetuse üht osa, nii et tarbijal tekib vastava toote nimega kokku puutudes kujutlus tootest, millel on see nimetus (vt selle kohta kohtuotsus, 21.1.2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 67 Bruichladdich väidab, et vastuapellatsioonkaebuse esimene väide tuleb tagasi lükata, kuna Euroopa Kohtu praktikast seoses määrusega nr 510/2006 tuleneb, et selle määrusega kehtestatud toiduainete päritolunimetuste kaitsesüsteem on ammendav. Seetõttu peab juhul, kui teatav toode kuulub geograafiliste tähistate valdkonnas liidu õiguse kohaldamisalasse, igasugune siseriiklik paralleelne või sarnane kaitse lakkama.
- 68 Nimetatud äriühing leiab aga, et liidu õigusega ette nähtud kaitsesüsteemi ammendavus ei välista geograafiliste tähistate igasugust siseriiklikku kaitset. Selline siseriiklik kaitse on endiselt võimalik geograafiliste tähistate osas, mis ei kuulu liidu asjaomase õigusakti kohaldamisalasse. Sellega ei ole aga tegemist päritolunimetuste „Porto“ või „Port“ puhul, kuna need on kaitstud määruse nr 1234/2007 alusel.
- 69 Bruichladdich väidab, et vastuapellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide ei ole samuti põhjendatud.
- 70 Tema arvates leidis Üldkohus õigesti, et vaidlustatud kaubamärgiga ei rikuta määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõikeid 1 ja 2. Samuti on tema sõnul põhjendatud Üldkohtu hinnang selle kohta, et asjaomane avalikkus ei aja vaidlustatud kaubamärgiga tähistatud kaupu segi veinidega, mille päritolunimetuseks on „Porto“.
- 71 Bruichladdich väidab sellega seoses muu hulgas, et kaitstud päritolunimetust „Porto“ või „Port“ tajutakse viitena Portugali territooriumi ühele osale, nimelt piirkonnale, kus toodetakse selle nimetuse all turustatavaid veine. Vaidlustatud kaubamärk aga ei viita sellele piirkonnale, vaid kohale mere kaldal, kuna sõna „port“ on ingliskeelne termin, mis viitab rannikul väljaehitatud kohale, mis on mõeldud laevade vastuvõtmiseks. Mitmeosalises tähises „PORT CHARLOTTE“ tõlgendatakse teist tähist „CHARLOTTE“, mis on oma suuruse ja eristusvõime poolest domineeriv osa, otsekohe naisenimena. Seetõttu viitab esimene tähis, mida laialdaselt kasutatakse eri kaupade, nende seas alkoholsete jookide jaoks, üksnes teatava koha üldnimetusele.
- 72 Igal juhul on asjaomased kaubad, nimelt portvein ja viski piisavalt erinevad, eelkõige koostisainete, maitse ja alkoholisisalduse poolest.

Euroopa Kohtu hinnang

Vastuapellatsioonkaebuse esimene väide

- 73 Kõigepealt tuleb analüüsida IVDP vastuapellatsioonkaebuse esimest väidet.
- 74 See väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 38 ja 41, milles Üldkohus märkis järgmist:

„38 Vastavalt ühise põllumajanduspoliitika ühtse reguleeriva keskkonna mõttele ja süsteemile (määruse nr 491/2009 põhjendus 1; vt selle kohta ja analoogia alusel määrusega nr 510/2006 ka kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EKL, EU:C:2009:521, punktid 107 jj) on [...] selle kaitse täpsed tingimused ja ulatus määruse nr 1234/2007 kohaldamisala puudutavas osas reguleeritud üksnes selle määruse artikli 118m lõiget 1 ja 2.

[...]

- 41 Sellest tuleb järeldada, et mis puutub määruse nr 1234/2007 kohaldamisalasse, siis reguleerivad artikli 118m lõiked 1 ja 2 ühtselt ja ammendavalt liidu õigusega kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste nii kaubanduslikul eesmärgil kasutamise lubamist kui ka piiranguid või kasutamise keelamist, mistõttu selles konkreetsetes kontekstis ei tulnud apellatsioonikojal kohaldada neid kaitse tingimusi, mis on konkreetsetelt ette nähtud Portugali asjaomastes õigusnormides, mille alusel tehti päritolunimetuste „[P]orto“ või „[P]ort“ kanded andmebaasi E-Bacchus.“
- 75 Vastupidi IVDP väidetele ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui kohaldas määrusega nr 1234/2007 ette nähtud korra suhtes põhimõtteid, mida Euroopa Kohus käsitles 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuses Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) seoses määruses nr 510/2006 ette nähtud kaitsesüsteemi ühtsuse ja ammendavusega.
- 76 Kuigi määrusega nr 1234/2007 kehtestatud kaitsesüsteem ei ole määrusega nr 510/2006 kehtestatud kaitsesüsteemiga tõepoolest identne, oli Üldkohtul alust leida, et nende kahe korra sisuline olemus on sama, kuna nende eesmärgid ja tunnused on samalaadsed, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 63.
- 77 Selleks et analüüsida määrusega nr 1234/2007 ette nähtud kaitsesüsteemi eesmärke, tuleb arvestada määruse nr 479/2008 põhjendustega, kuna määrus nr 491/2009, millega muudeti määruse nr 1234/2007 varem kehtinud versiooni, sisuliselt ainult kandis määrusega nr 479/2008 vastu võetud veinisektori päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid puudutavad sätted määrusse nr 1234/2007 üle.
- 78 Sellega seoses nähtub määruse nr 479/2008 õiguslikest alustest, et nii viimati nimetatud määrus kui ka määrus nr 510/2006 võeti vastu EÜ asutamislepingu ühtset põllumajanduspoliitikat käsitlevate sätete alusel.
- 79 Nende instrumentide eesmärke puudutavas osas on asjaomase määruse põhjenduses 27 märgitud, et kõnealuse kaitsesüsteemi eesmärk on võimaldada tarbijal teha kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste abil kindlaks „kvaliteetveinid“. Sellega seoses on samas põhjenduses märgitud, et selliste geograafiliste tähiste taotlusi tuleb vaadata läbi kooskõlas liidu horisontaalse kvaliteedipoliitikaga toiduainete, välja arvatud määruses nr 510/2006 kindlaks määratud veini ja kangete alkoholsete jookide osas.
- 80 Peale selle tuleb nentida, et määruse nr 1234/2007 eesmärgid on analoogsed määruse nr 510/2006 eesmärkidega, mida Euroopa Kohus käsitles 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuse Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) punktides 110–113. Nimetatud kohtuotsuses leidis Euroopa Kohus, et määruse nr 510/2006 alusel registreeritud geograafiline tähis tagab tarbijatele seda tähist kandvate kaupade kvaliteeti.
- 81 Seoses sellega märkis Euroopa Kohus, et päritolunimetused kuuluvad tööstus- ja kaubandusomandi õiguste hulka. Kohaldatava õiguse järgi on nende omanikud kaitstud päritolunimetuste kuritarvitamise eest kolmandate isikute poolt, kes soovivad saada nende nimetuste omandatud maine pealt kasu. Päritolunimetuse eesmärk on tagada, et seda kandev toode on pärit kindlaksmääratud geograafilisest piirkonnast ning sellel on teatavad eriomadused. Päritolunimetusel võib olla tarbijate hulgas suurepärase maine ning samuti võib see kujutada endast olulist klientuuri hankimise abivahendit tootjatele, kellel on õigus päritolunimetust kasutada. Päritolunimetuse maine sõltub kuvandist, mis tarbijatel sellest on tekkinud. See kuvand omakorda sõltub põhiliselt kauba eriomadustest ja üldisemalt kauba kvaliteedist. Lõpuks rajaneb kauba maine just kvaliteedil. Tarbijate silmis sõltub tootjate maine ja toodete kvaliteedi vaheline seos lisaks veel sellest, kas nad on veendunud päritolunimetusega müüdüd toodete autentsuses (kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 110 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 82 Sellest tuleneb, et määrus nr 1234/2007 kujutab endast ühise põllumajanduspoliitika vahendit, mille peamine eesmärk on tagada tarbijatele, et selle määruse alusel registreeritud geograafilise tähisega põllumajandustoodetel on tulenevalt sellest, et need on pärit konkreetsest geograafilisest piirkonnast, teatud eriomadused, ning seega on tagatud, et neil toodetel on kvaliteet, mis tuleneb nende geograafilisest päritolust, eesmärgiga võimaldada neil põllumajandusettevõtetal, kes on teinud tegelikke pingutusi kvaliteedi parandamiseks, saada suuremat sissetulekut ning takistada kolmandatel isikutel nende toodete kvaliteedist tulenevast mainest kuritarvituslikult kasu saada (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 111).
- 83 Kui aga liikmesriikidel võimaldataks siseriikliku õiguse alusel – mis ei pruugi kõne all olevate toodete suhtes kehtestada nii rangeid nõudeid kui määrus nr 1234/2007 – nende siseriiklikul territooriumil lubada oma ettevõtjatel kasutada nimetusi või sümboteid, mis määruse nr 1234/2007 artikli 8 alusel on ette nähtud ainult selle määruse alusel registreeritud nimetustele, siis tekiks oht, et ei suudeta tagada nimetatud kvaliteeti, mis on aga määrusega nr 1234/2007 antud õiguste peamine ülesanne. Liikmesriikide tootjatele sellise õiguse andmine võib ohustada ka vaba ja moonutamata konkurentsi saavutamist siseturul neid tähiseid või sümboteid kandvate kaupade tootjate vahel ja võib muu hulgas rikkuda õigusi, mille kasutamine peaks olema lubatud ainult neile tootjatele, kes on teinud tegelikke pingutusi, et nad saaksid selle määruse alusel registreeritud geograafilisi tähiseid kasutada (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 112).
- 84 Määruse nr 1234/2007 peaesmärki, mis on asjaomaste põllumajandustoodete kvaliteedi tagamine, võidakse kahjustada seda enam, et erinevalt kaubamärkidest ei ole liidu seadusandja siiani võtnud vastu geograafiliste tähiste võimalike siseriiklike süsteemide ühtlustamise meetmeid (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 113).
- 85 Järgmiseks tuleb märkida, et määrusega nr 1234/2007 ette nähtud kaitsesüsteemi tunnused on analoogsed nendega, mis on kehtestatud määrusega nr 510/2006 ning mis on esitatud 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuse Budějovický Budvar punktis 115 ja järgmistes punktides (C-478/07, EU:C:2009:521).
- 86 Esiteks põhineb määrusega nr 1234/2007 kehtestatud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste registreerimise kord erinevalt teistest liidu tööstus- ja kaubandusomandiõiguste kaitsesüsteemidest nagu see, mis on kehtestatud kaubamärkide puhul määrusega nr 207/2009 või sordikaitse puhul määrusega nr 2100/94 pädevuse jagunemisel asjaomase liikmesriigi ja komisjoni vahel, kuna komisjon ei saa teha otsust nimetuse registreerimise kohta ilma, et asjaomane liikmesriik selleks taotlust esitaks, ning sellise taotluse saab esitada ainult juhul, kui liikmesriik on kindlaks teinud, et see on põhjendatud (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 116).
- 87 Riiklikud registreerimise korrad kuuluvad seega liidu otsustusmenetlusse ning moodustavad selle ühe olulise osa. Need ei saa eksisteerida väljaspool liidu kaitsesüsteemi (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 117).
- 88 Mis puutub registreerimise korda, siis on veel tähelepanuväärne, et määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõige 7 – mis on sisuliselt identne säte määruse nr 479/2008 artikli 38 lõikega 7 – sätestab, et liikmesriigid võivad kuni registreerimistaotluse suhtes komisjoni poolt otsuse vastuvõtmiseni kohaldada tähisele üksnes ajutist siseriiklikku kaitset (vt määruse nr 510/2006 artikli 5 lõikega 6 seoses analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 118).
- 89 Sellest sättest tuleneb, et määrusega nr 1234/2007 kehtestatud süsteemi raames, kus liikmesriikidel on pädevus võtta vastu otsuseid, isegi kui need on oma olemuselt ajutised ja nendega kaldutakse kõrvale nimetatud määruse sätetest, tuleneb see pädevus sõnaselgetest sätetest (vt määruse nr 510/2006 artikli 5 lõikega 6 seoses analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 119).

- 90 Selline säte kaotaks soovitava toime, kui liikmesriigid saaksid säilitada oma vastavad päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitsesüsteemid määruse nr 1234/2007 ja määruse nr 479/2008 tähenduses ning jätta need nimetatud määrustega paralleelselt kehtima (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 120).
- 91 Sellest, et määrusega nr 1234/2007 ja määrusega nr 479/2008 sätestatud kaitsesüsteem on ammendav, annavad teiseks tunnistust üleminekusätteid, mis on ette nähtud olemasolevate geograafiliste tähiste suhtes, nagu on päritolunimetus „Porto“ või „Port“ (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 121).
- 92 Seega näeb määruse nr 1234/2007 artikkel 118s, mis on määruse nr 479/2008 artikliga 51 sisuliselt identne säte, ette kaitse üleminekusüsteemi, mille eesmärk on õiguskindluse eesmärgil säilitada veinitähiste kaitse, mis oli siseriiklikus õiguses nähtud ette juba enne 1. augustit 2009. See kaitse üleminekusüsteem on määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõike 1 sõnastuse põhjal liidu tasandil ette nähtud määrusega nr 1493/1999 ning see laieneb automaatselt veininimetustele, mis kuuluvad viimati nimetatud määruse kohase kaitse alla (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Ungari vs. komisjon, C-31/13 P, EU:C:2014:70, punkt 58).
- 93 Peale selle näeb määruse nr 1234/2007 artikli 118s lõige 4 ette, et komisjon võib kuni 31. detsembrini 2014 omal algatusel otsustada kaitstud veininimetuste automaatse kaitse tühistada, kui need ei vasta määruse artiklis 118b sätestatud tingimustele.
- 94 Sellisel olemasolevate päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse süsteemil puuduks mõte, kui määrusega nr 1234/2007 ette nähtud tähiste kaitse süsteem ei oleks ammendav, mis tähendaks, et liikmesriikidele jääks igal juhul piiramatu võimalus säilitada tähised ilma ajalise piiranguta (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 128).
- 95 Peale selle tuleb märkida, et kuigi määruse nr 479/2008 põhjenduses 28 on tõesti märgitud, et „[p]äritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide eriliste kvaliteediomaduste säilitamiseks tuleks anda liikmesriikidele õigus kohaldada sellega seoses rangemaid eeskirju“, puudutab see põhjendus, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 74 märkis, üksnes nimetatud määruse artiklit 28 „Liikmesriikide rangemad eeskirjad“, mis käsitleb üksnes veinivalmistustavasid.
- 96 Samuti leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 38 ja 41 põhjendatult, et määrusega nr 1234/2007 kaitstud päritolunimetusi „Porto“ ja „Port“ puudutavas osas näeb see määrus ette kaitse ühtse ja ammendava süsteemi, mistõttu apellatsioonikojal ei tulnud kohaldada Portugali asjaomaseid õigusnorme, mille alusel kanti need nimetused andmebaasi E-Bacchus.
- 97 Seetõttu tuleb vastuapellatsioonkaebuse esimene väide tagasi lükata.

Apellatsioonkaebuse ainus väide

- 98 EUIPO vaidlustab apellatsioonkaebuse ainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes selle määruse artikli 8 lõikega 4 ja artikli 53 lõike 2 punktiga d, vaidlustatud kohtuotsuse punkti 44, milles Üldkohus leidis järgmist:

„Mis puutub määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõigetes 1 ja 2 ette nähtud kaitse väidetavalt ammendavasse laadi, nagu leidis apellatsioonikoda ja nagu sellele tugines [EUIPO], siis tuleb märkida, et ei määruse nr [1234/2007] ega määruse nr 207/2009 sätetest ei nähtu, et esimese määruse alusel antud kaitset tuleb mõista ammendavana selles tähenduses, et seda ei saa selle konkreetse määruse kohaldamisalast väljaspool muu kaitsesüsteem täiendada. Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes artikli 8 lõikega 4 ning artikli 53 lõike 2 punkti d ühemõttelisest sõnastustest tuleneb hoopis, et kehtetuks tunnistamise alused võivad alternatiivselt või kumulatiivselt põhineda

varasematel õigustel „[v]astavalt nende kaitset käsitlevatele [liidu] või siseriiklikele õigusaktidele“. Sellest nähtub, et määrusega nr 1234/2007 (kaitstud) päritolunimetustele ja kaitstud geograafilistele tähistele antud kaitset – tingimusel, et tegemist on „varasemate õigustega“ määruse nr 207/2009 eespool nimetatud sätete tähenduses – võib täiendada asjakohane siseriiklik õigus, mis annab täiendava kaitse.“

- 99 Vastuapellatsioonkaebuse esimese väite tagasilükkamisest tuleneb, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta Euroopa Kohtu 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuse Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) punktis 107 ja järgmistes punktides määruses nr 510/2006 ette nähtud kaitsesüsteemi kohta esitatud tõlgendusele tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 38 ja 41 sisuliselt leidis, et päritolunimetuste „Porto“ või „Port“ kaitsesüsteem, nagu see on ette nähtud määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõigetes 1 ja 2, on seoses selle määruse kohaldamisalasse kuuluvate päritolunimetustega ühtne ja ammendav.
- 100 Tuleb meelde tuletada, et Euroopa Kohus leidis 8. septembri 2009. aasta kohtuotsuses Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), et määrusega nr 510/2006 ette nähtud päritolunimetuste kaitse süsteemi tuleb tõlgendada nii, et see on nii ühtne kui ka ammendav.
- 101 Kõnealuse kaitsesüsteemi ammendavuse tõttu leidis Euroopa Kohus, et määrust nr 510/2006 tuleb tõlgendada ka nii, et selle määrusega on vastuolus sellise kaitsesüsteemi kohaldamine, mis on ette nähtud kahe liikmesriigi vahelises lepingus ja mis annab nimetusele, mis ühe liikmesriigi õiguse järgi on tunnustatud kui päritolunimetuse, kaitse teises liikmesriigis, kus seda kaitset tegelikult soovitakse, hoolimata sellest, et selle päritolunimetuse registreerimist nimetatud määruse alusel ei ole taotletud.
- 102 Pealegi ei nähtu 8. septembri 2009. aasta kohtuotsusest Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), et see järeldus, mille Euroopa Kohus tegi määrusega nr 510/2006 ette nähtud kaitsesüsteemi ammendavuse kohta, ei hõlma olukorda, kus vastav siseriiklik süsteem näeb geograafilisele tähisele või päritolunimetusele ette „täiendava“ kaitse, see tähendab ainult asjaomases määruses ette nähtud kaitsest tugevama või laiema kaitse.
- 103 Käesoleva kohtuotsuse punktides 83 ja 89–93 esitatud põhjustel on määrusega nr 1234/2007 ette nähtud kaitse süsteem ammendav, mistõttu selle määruse alusel kaitstud geograafiliste tähiste siseriikliku kaitse süsteemi kohaldamine on selle määrusega vastuolus.
- 104 Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 siiski, et määrusest nr 1234/2007 tulenevat päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitset ei saa käsitada ammendavana, see tähendab niimoodi, et seda ei saa „selle konkreetse määruse kohaldamisalast väljaspool“ täiendada muu kaitsesüsteemiga.
- 105 Käesoleval juhul tuleb nentida, et vaidlus puudutab kehtetuks tunnistamise menetlust, mis on algatatud kaubamärgi PORT CHARLOTTE omaniku suhtes põhjusel, et selle kaubamärgiga rikutakse eelkõige Portugali õiguse alusel päritolunimetusele „Porto“ või „Port“ antud kaitset.
- 106 Nimetatud päritolunimetus kuulub aga selgesti konkreetselt määruse nr 1234/2007 kohaldamisalasse, kuna tegemist on teatava veiniliigi geograafilise tähisega, mis on registreeritud ja kaitstud selle määruse alusel.
- 107 Määrusega nr 1234/2007 ei ole põhimõtteliselt vastuolus kaitse, mis siseriiklikust õigusest tuleneb „lihtsale geograafilise päritolu tähisele“, nimelt tähisele, millel ei esine otsesest seost ühelt poolt kindlaksmääratud kvaliteedi, maine või mõne muu toote omaduse ning teiselt poolt selle geograafilise eripäritolu vahel, ning mis seetõttu ei kuulu määruse nr 1234/2007 kohaldamisalasse (vt analoogia alusel kohtuotsus, 8.9.2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 73 ja seal viidatud kohtupraktika), kuid sama järeldust ei saa teha juhul, kui nii nagu käesolevas asjas puudutab vaidlus veini päritolunimetust, mis kuulub asjaomase määruse kohaldamisalasse.

- 108 Sellest johtuvalt eiras Üldkohus õigusnormi, kui leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44, et määrusega nr 1234/2007 kaitstud päritolunimetustele ja kaitstud geograafilistele tähistele antud kaitset võib – tingimusel, et tegemist on „varasemate õigustega“ määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c tähenduses koostoimes nimetatud määruse artikli 8 lõikega 4 ja artikli 53 lõike 2 punktiga d – „täiendada asjakohane siseriiklik õigus, mis annab täiendava kaitse“.
- 109 Eelnevat arvestades tuleb apellatsioonkaebuse ainsa väitega nõustuda.

Vastuapellatsioonkaebuse teine väide

- 110 IVDP heidab vastuapellatsioonkaebuse teise väitega – mille kohaselt on rikutud määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii, mis näeb ette, et vastavad päritolunimetused on kaitstud otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest isegi toodetel, mis ei ole samalaadsed, kui sellise kasutusega kaasneb päritolunimetuse maine ärakasutamine – Üldkohtule ette vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 tehtud järeldust, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis õigesti, et vaidlustatud kaubamärgis, nimelt tähises „PORT CHARLOTTE“ „ei kasutata“ päritolutähist „Porto“ või „Port“ ega „tekitata sellega seoseid“.
- 111 Nimetatud väide puudutab põhjendusi, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 70 ja 71, mis on sõnastatud alljärgnevalt:
- „70 Selles osas tuleb märkida esiteks, et kaitstud päritolunimetus, mille omanik on hageja ja mis on kantud andmebaasi E-Bacchus, sisaldab nimetusi „[O]porto“, „[P]ortvin“, „[P]ortwein“, „[P]ortwijn“, „[V]in de [P]orto“, „[P]ort [W]ine“, „[P]ort“, „[V]inho do [P]porto“ ja „[P]orto“. Nii on tegemist eri keeltes esitatud nimetustega, mis koosnevad kahest osast, nimelt „port“ või „porto“ ja „vein“, või siis ühest osast, nimelt „oport“ või „porto“. Teiseks tuleb nii, nagu [EUIPO] märgib, arvestada asjaoluga, et ka vaidlustatud kaubamärk sisaldab kahest osast – „port“ ja „charlotte“ – koosnevat väljendit, mida väljendi „port wine“ eeskujul tuleb mõista nii, et see moodustab loogilise ja kontseptuaalse terviku [...].
- 71 Erinevalt väljendist asjaomases kaitstud päritolunimetuses ei viita aga väljend vaidlustatud kaubamärgis otsesõnu veinile, vaid naisenimele Charlotte, mis on vahetult seotud osaga „port“, mille esmane tähendus mitmes Euroopa keeles, sealhulgas inglise ja portugali keeles on sadam, see tähendab koht, mis asub mere või jõe kaldal. Seetõttu mõistab nii, nagu apellatsioonikoda [vaidlusaluse] otsuse punktis 24 õigesti märkis, asjaomane avalikkus tähist PORT CHARLOTTE sellega kui loogilise ja kontseptuaalse tervikuga kokku puutudes seda teatava sadama tähisena, millel on Charlotte'i nimelise isiku nimi, ilma et loodaks otsest seost päritolunimetusega „[P]orto“ või „[P]ort“ või portveiniga. Nagu [Bruichladdich] väidab, on see nii seda enam, et sõna „charlotte“ on vaidlustatud kaubamärgi kõige olulisem ja eristavam osa, mis tõmbab vahetult asjaomase avalikkuse tähelepanu. Viimane ei identifitseeri osa „port“ kui sõnast „charlotte“ eraldiseisvat või sellega seostamata osa, vaid kui sellega otseselt seotud tunnust, mis kannab sõnumit, et vaidlustatud kaubamärk viitab rannikul või jõe ääres asuvale kohale. See hinnang kehtib kõigi liidu keskmiste tarbijate kohta, kellel on minimaalsed inglise või mõne romaani keele teadmised.“
- 112 Nagu IVDP väidab, ei ole portugali keeles sõna „port“ olemas. Sõna, mida kasutatakse sadama, see tähendab mere või jõe kaldal asuva koha tähistamiseks, on hoopis „porto“. Sellest tuleneb, et selles konkreetses küsimuses tegi Üldkohus ilmselge faktivea.
- 113 Siiski on selge, et üldisemalt on Üldkohtu hinnang – mille kohaselt asjaomane avalikkus, nimelt liidu keskmine tarbija, kellel on inglise keelest või mõnest romaani keelest vähemalt algteadmised, saab tähisest „PORT CHARLOTTE“ aru niimoodi, et see tähistab sadamat, mis kannab Charlotte'i-nimelise

isiku nime, ilma et ta looks otsese seose päritolunimetusega „Porto“ või „Port“ või portveiniga – faktiline ning seda ei saa iseenesest ja ilma, et IVDP oleks tõendanud, et teatavat tõendit on ilmselgelt moonutatud nii, et see võib hinnangut mõjutada, apellatsiooni staadiumis kontrollida.

- 114 Nimetatud hinnang ei tulene ka määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punktis a sisalduvate sõnade „otsene või kaudne kaubanduslikul eesmärgil kasutamine“ väärist tõlgendusest.
- 115 Määruse nr 1234/2007 alusel kaitstud nimetuse nagu päritolunimetuse „port“ sisaldumist kaubamärgis ei saa pidada selliseks, et kasutatakse ära kõnealuse päritolunimetuse mainet vastava määruse artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii tähenduses, kuna selle esinemine kaubamärgis ei vii selleni, et asjaomane avalikkus seostab kaubamärki või kaupu, mille jaoks see on registreeritud, asjaomase päritolunimetuse või veinitoote, mille jaoks seda kaitstakse.
- 116 Käesoleval juhul sedastas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 71 ja 76 faktiliste asjaolude sõltumatu hindamise põhjal, et kuna tähis „PORT CHARLOTTE“ koosneb sõnast „port“ ja eesnimest Charlotte, tajub asjaomane avalikkus seda ühe loogilise ja kontseptuaalse üksusena, mis viitab teatavale sadamale, see tähendab mere või jõe kaldal asuvale kohale, millega on seostatud eesnimi, mis on vaidlustatud kaubamärgi kõige olulisem ja eristavam element. Üldkohtu sõnul ei taju asjaomane avalikkus selles tähises geograafilist viidet portveinile, mis kannab asjaomast päritolunimetust.
- 117 Nimetatud faktilise hinnangu alusel võis Üldkohus, ilma et ta oleks rikkunud õigusnormi, leida, et õige oli apellatsioonikoja hinnang, mille kohaselt ei ole alust järeldada, et vaidlustatud kaubamärgis kasutati päritolunimetust „Porto“ või „Port“ määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii tähenduses.
- 118 Kuigi Üldkohus lisas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 väärist, et vaidlustatud kaubamärk ei tekitas kõnealuse päritolunimetusega seoseid, põhjendades oma seisukohta määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punktiga a, samas kui seoste tekitamist puudutab selle sätte punkt b, ei mõjuta see viga Üldkohtu otsust lükata tagasi etteheide, mille kohaselt on rikutud kõnealuse määruse artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii.
- 119 Seetõttu tuleb vastuapellatsioonkaebuse teine väide tagasi lükata.

Vastuapellatsioonkaebuse kolmas väide

- 120 IVDP märgib vastuapellatsioonkaebuse kolmandas väites, et kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 75, et viski jaoks registreeritud vaidlustatud kaubamärgi PORT CHARLOTTE kasutamine ei kujuta endast kaitstud päritolunimetuse „Porto“ või „Port“ „väärkasutust, imiteerimist või seoste tekitamist“ määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti b tähenduses, rikkus ta eelnimetatud õigusnormi.
- 121 Üldkohus tuletas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 kõigepealt meelde Euroopa Kohtu praktikast seoses mõistega „seoste tekitamine“, nagu see esineb liidu õigusnormides päritolunimetuste ja geograafiliste tähistite kaitse kohta.
- 122 Nimetatud kohtupraktika kohaselt hõlmab seoste tekitamise mõiste olukorda, kus toote tähistamiseks kasutatav sõna sisaldab üht osa kaitstud tähisest, mistõttu tarbijal tekib toote nimega kokku puutudes kujutlus kaubast, mida tähistatakse sel viisil (vt seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistite kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT 2008, L 39, lk 16) artikli 16 punktiga b (mis on täielikult identne määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punktiga b) kohtuotsus, 21.1.2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 123 Peale selle võib olla tegemist „seoste tekitamisega“ ka siis, kui puudub igasugune asjaomaste toodete segiajamise tõenäosus, vaid oluline on see, et avalikkus ei seostaks omavahel toodete päritolu ja et ettevõtjal ei oleks võimalik kõnealuse geograafilise tähise mainest alusetult kasu saada (vt eelkõige kohtuotsus, 21.1.2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 45).
- 124 Üldkohus ei rikkunud sellest kohtupraktikast tulenevat põhikriteeriumi kohaldades õigusnormi, kui leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76, et arvestades sama kohtuotsuse punktis 71 esitatud järeldusi, ei seosta keskmine tarbija – isegi kui sõna „port“ sisaldub vaidlustatud kaubamärgis ja isegi kui eeldada, et see on Portugali või portugali keele päritolu – sama kaubamärki kandva viskiga kokku puutudes seda portveiniga, millel on asjaomane päritolunimetus.
- 125 Üldkohus lisas nimetatud punktis 76, et seda hinnangut kinnitavad sugugi mitte tähtsusetud erinevused portveini ja viski omaduste vahel eelkõige koostise, alkoholisisalduse ja maitse osas, mis on keskmisele tarbijale hästi teada ning mida apellatsioonikoda vaidlusaluse otsuse punktides 20 ja 34 õigesti välja tõi.
- 126 Kuna need vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 esitatud Üldkohtu hinnangud puudutavad faktilisi asjaolusid ja IVDP ei ole tõendanud, et Üldkohus on mõnda tõendit moonutanud, siis ei saa neid hinnanguid apellatsioonistaadiumis vaidlustada isegi olukorras, kus need põhinevad määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punktis b esitatud sõna „seoste tekitamine“ korrektset tõlgendusel.
- 127 Seetõttu tuleb vastuapellatsioonkaebuse kolmas väide tagasi lükata.
- 128 Kõike eelnevat arvestades tuleb apellatsioonkaebus rahuldada ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata jätta. Järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

Hagimenetlus Üldkohtus

- 129 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab.
- 130 Euroopa Kohus leiab, et kohtuasja menetlusstaadium lubab tal teha Üldkohtule esitatud hagi suhtes lõpliku kohtuotsuse.
- 131 Nimelt lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses tagasi kõik hagi toetuseks esitatud väited, välja arvatud kolmanda väite, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis vääralt, et veini päritolunimetuste kaitset reguleerib üksnes määrus nr 1234/2007, mitte see määrus koos siseriikliku õigusega, ja neljanda väite esimese osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti c koostoimes määruse artikli 8 lõikega 4, kuivõrd apellatsioonikoda jättis kohaldamata Portugali õiguse asjakohased normid.
- 132 Euroopa Kohus on käesoleva kohtuotsusega ühelt poolt rahuldanud apellatsioonkaebuse, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse peale niivõrd, kuivõrd Üldkohus nõustus kolmanda väitega ja neljanda väite esimese osaga, ning teiselt poolt jätnud rahuldamata vastuapellatsioonkaebuse, mis on esitatud selle peale, et Üldkohus lükkas tagasi neljanda väite teise osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1234/2007 artikli 118m lõiget 2, kuna apellatsioonikoda leidis vääralt, et vaidlustatud kaubamärgi registreerimine või kasutamine ei kujuta endast päritolunimetuse „Porto“ või „Port“ kasutamist või sellega seoste tekitamist, mistõttu selle päritolunimetuse mainet ei ole Üldkohtu sõnul vaja analüüsida.
- 133 Seega tuleb kõik väited, mis on Üldkohtu menetluses hagi toetuseks esitatud, tagasi lükata.
- 134 Seetõttu tuleb jätta Üldkohtu menetluses olnud hagi tervikuna rahuldamata, ilma et oleks vaja saata asi Üldkohtule tagasi.

Kohtukulud

- 135 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotamise.
- 136 Sama kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 137 Kuna käesoleval juhul on Euroopa Kohus rahuldanud EUIPO apellatsioonkaebuse ja jätnud IVDP vastuapellatsioonkaebuse rahuldamata, on viimati nimetatud kaotanud Üldkohtus toimunud kohtuvaidluse.
- 138 Kuna EUIPO ja Bruichladdich on palunud mõista kohtukulud välja IVDP-lt, tuleb kohtukulud, mida EUIPO ja Bruichladdich kahes kohtuastmes kandsid, mõista välja IVDP-lt.
- 139 Kodukorra artikli 140 lõike 1 alusel, mida selle kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, kannavad menetlusse astunud Portugali Vabariik ja komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 18. novembri 2015. aasta otsus Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863).**
- 2. Jätta rahuldamata kohtuasjas T-659/14 esitatud hagi, mille Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP esitas Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 8. juuli 2014. aasta otsuse (asi R 946/2013-4) peale.**
- 3. Mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Bruichladdich Distillery Co. Ltd poolt kahes kohtuastmes kantud kohtukulud välja Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP-lt.**
- 4. Jätta Portugali Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad